

TANDORI DEZSŐ

Folytatásos versek...

Nesszuszt összekevertük Narcisszusszal.
S még jó, ha nem azt mondtuk: „Nessze neked!”
Nexus-Lexus-Plexust nem mondhattunk,
Egy Henry Miller nevű melleleg s másoslag
Eléggé erotikus író még a jövő zenéje volt
Akkor. De...

...volt már Utópistánk, akinek Elő Pista
volt a becsületes neve (nem használtuk még
a civil v. a polgári szót), azért, mert előre
látta a dolgokat, ezek voltak az utópiák,
meg egyáltalán, a pia izgalmasan hangzott.
Akadtak osztálytársaink (az iskola 2. leg-
Zseniálisabb osztálya voltunk, köztünk
Egy megbuktatott diák az 1. sz. legzse-
niálisabb osztályból), akik már-már
tényleg henrymilleri magasokig emelkedtek,
például biosztanárnőnkéről (túl az odanyoma-
kodásokon, „nyomat” stb.) megállapították,
hogy erotikus-és-megbízható, és ettől még
erotikusabb, ez volt az archimédészi csavar
feltalálása, csavart ügy, kialakult az
archimédészi-kifejezés, csak archimédészinek,
ejtettük...

...ezek a dolgok mind hová tűntek. Ezek
a dolgok, persze, félrecsúszott
nyakkendőkben, elhibázott köszönésben,
vagy egész-elhibázott-életben, vagy
sikeres életben stb. ott vannak.
Hosz Nesszus, persze, az inge, de
Narcisszus a forrásnál ing és gatya

nélkül, így szeretett bele magába,
ezt a szót nem mertük megnyomni tanárnőnknek,
bár volt, aki kiértékeléskor azt mondta,
megnyomnád, mi, mert nyomd meg a szót,
ez is kifejezéskinccsé vált a 2. legzseni-
álisabb osztályban.

Valami folytatás nélküli kis (határozott!)
zajra ébredek gyakran. Nem, hogy
Karinthy Frigyes vonatai kattognának
fejemben („szétsaptak a kávéházi asztal
csészéi között, meg minden”, ilyet se
mertünk kérdezni, fura, minden irodalom-
tanárunkat-tanárnőnket jócskán tiszteltük,
nőket az erotizmus megbízhatóságával,
kialakult a „megbízható, igaz? megbízható”
közkinccs kifejezés is. Ébredek ezekkel a
határozott (kis) zajokkal/ra.

Mint egy...mint egy micsoda is? Nincs
folytatása. Az öreg szekrény volt, fája?
A hűtőgép? A tévé beltéri egysége kapcsolt át?
Aggasztó jelek ezek? Kérdezné mindig
ilyen kérdésekre hajlamos egykori
Barátom a 3. sz. legzseniálisabb osztályból
mintegy? És mert kimenni is ki kell, jön
a tízfokozatú óvatos közlekedés, párnámban
El ne botoljak, takaróm huzatában, a kályhának
Ne essek, a küszöb se legyen komoly akadály,
Ellensúlyozzam az enyhe támoltygást,
ne menjek a kitámasztott fürdőszobaajtónak,
ne bukhassak azonnal fejjel a kádba,
a vécétetőt ne nyissam az ülepem alá,
felálláskor a mosdót le ne szakítsam,
s mindehhez közben Samuel Beckett:

azért! mert nála nem értettem, mi az,
kemény szék, ellenben megértem már,
Hogy egy Lehár-operett dallamát dúdolták
A főszereplők (bécsiesen Léhar), mindez

*nem léhaság, olykor múdalok, közmondások is
beugranak, mi mások ezek is, mint a kis
riasztó zajok, igen, van az egészben valami
riasztó, mint mikor fiatal férfiak, nők (nekem?!)
átadnák helyüket a közúti járművön, mi van,
arcomra van írva a halál? Fülemben vagyogat súgva?
S délelőttre már vakhomály önti szemem.*

(Folytatás)

*Mit magyarázom? Nesszuszt a véres inge
égette, feldolgozta Arany János, Narcisszus
önmagába szeretett. Mit beszéljek?
További folytatás:*

A névtelen akolholista

*– Akol hol?
– Címtelen.*

(Folytatás)

*Mit magyarázom? Volt ilyen,
Hogy léssen egy nyáj, egy akol.
Szabadság.*

(Időleges befejezés)

*A befejezés időleges és térbeles.
De én már nem bírok időt plusz helyet
rögzíteni, magamnak, hogy nekem muszáj
akkor és ott. Fontosabb mégis: „Ha már beszélsz,
az már nem te vagy. Az is a másik már.
De a másikkal igazán csak képzeletben
vagy, kifejezés nélkül, mert csak
akkor van, hogy te vagy te,
akkor lehet valakivel ki/aki.
S hiába, hogy rossz kulcsra jár: erre jár mindenféle.”*